

RVD

V KOMPLEXNÍM PALEBNÉM NIČENÍ NEPŘÍTELE V OBRANĚ

Obrana je vynuceným a dočasným druhem bojové činnosti. Vojska přecházejí do obrany k odrazení nenadálého napadení nepřítele, oslabení a vyčerpání jeho sil, které jsou v převaze, zmaření nepřátelského útoku a získání času k soustředění vlastních sil s cílem přejít do rozhodného útoku.

Obrannou operaci armády můžeme připravovat předem ještě do zahájení války nebo v průběhu bojové činnosti. Armáda může přejít do obrany v různých podmínkách operační situace, v dotyku s nepřítelem anebo mimo přímý dotyk s ním, s použitím nebo bez použití jaderných zbraní.

Různé podmínky přechodu do obranné operace ovlivňují její způsoby organizace a vedení a mají vliv na objem, obsah i způsoby řešení úkolů RVD v komplexním palebném ničení nepřítele.

Z hlediska organizace komplexního palebného ničení je možné podle situace rozčlenit bojovou činnost prostředků ničení v obraně na tyto **základní úkoly**:

- palebné ničení nepřítele na dalekých přístupech (v prostorech soustředění, ve vyčkávacích prostorech),
- palebná protipříprava,
- palebné ničení nepřítele při přesunu a rozvinování vojsk,
- palebné ničení nepřítele při odrazení zteče,
- palebná podpora bránících se vojsk v hloubce obrany,
- palebné ničení nepřítele při protiútku (protizteči).

Z hlediska **obsahu úkolů** ničí RVD v obraně nepřátelské prostředky jaderného a chemického napadení, prvky jeho průzkumných a palebných systémů, vyřazuje hlavní uskupení nepřátelských vojsk v prostorech soustředění, za přesunu, při rozvinování, zteči a při vklínění se do obrany, ničí dělostřelectvo, prostředky protivzdušné obrany a radioelektronického boje, místa velení a letectvo na letištích v dosahu RVD, vyřazuje jeho vzdušné výsadky, přisunované

druhé sledy a zálohy. Kromě toho vede úder, a palbu ve prospěch jednotek (útvárů), které brání zabezpečovací pásmo nebo předsunuté postavení, a jednotek vyčleněných do bojového zajištění, zabezpečuje palbou boky vojsk v obraně a přehrazuje mezery, které vznikly v důsledku nepřátelských jaderných úderů.

V noci dělostřelectvo navíc osvětluje terén a cíl, ničí nepřátelské osvětlovací prostředky a infrapřístroje a při protiúderech (protiztečích) vytváří světelné orientační body nebo směry.

Palebné ničení nepřítele zahajuje raketové vojsko v součinnosti s letectvem již **na dalekých přístupech** k obraně s využitím konvenčních bojových náplní. Napadá nepřítele v prostorech soustředění a za přesunu, zvláště při jeho průchodu obtížnými místy, jako jsou soutěsky, lesní masívy, přechody přes vodní toky apod. Tím zpomaluje jeho postup, dezorganizuje velení a narušuje psychický stav vojsk. K plnění tohoto úkolu je výhodné vyčleňovat určitý počet odpalovacích zařízení operačně taktických i taktických raket, aby nepřítel předčasně nezjistil bojovou sestavu raketového vojska. V pohotovosti zůstávají vyčleněné hotovostní oddíly s jadernými náplněmi.

K plnění tohoto úkolu můžeme použít i kanónové dělostřelectvo velké mohutnosti.

Rakety s konvenční náplní je výhodné použít ke zničení (umlčení, rušení) nekryté živé síly, palebných prostředků a neobrněné techniky, míst velení svazu i svazků, odpalovacích zařízení řízených i neřízených pozemních i protiletadlových raket, dělostřeleckých baterií, letounů a vrtulníků na letištích a přistávacích plochách v dosahu RVD, spojovacích uzlů, radioelektronických prostředků, řídicích stanovišť taktického letectva a jiných objektů.

Při použití raket s konvenční náplní je nezbytné dodržovat takové principy, jako např. jejich hromadění na nejdůležitější objekty (cíle), využití jejich dostřelu k širokému manévru úderu apod.

Pro každý ničený objekt je potřebné stanovit: jednotku (jednotky) určenou k vedení úderu, druh bojové hlavičky, spotřebu raket a výšku výbuchu, souřadnice záměrného (zaměrných) bodu, dobu vedení úderu a velikost bezpečnostní vzdálenosti vlastních vojsk od objektů, na něž vedeme úder.

Raketové jednotce je výhodné určit hlavní a záložní objekty ničení.

Rakety s konvenční náplní mohou mít tříštivou hlavici kazetového typu a tříštivotrhavou hlavici soustředěného účinku. (Tříštivá hlavice kazetového typu operačně taktických raket může vyřadit nekrytou živou sílu a palebné prostředky na ploše 10–12 hektarů a taktických raket na ploše 5–6 hektarů.)

Při volbě druhu bojové hlavičky je potřeba vycházet z toho, že na cíle malých rozměrů nebo odolnějšího charakteru je výhodné použít přesné rakety s tříštivotrhavou hlavici soustředěného účinku (zvláště za předpokladu přesného způsobu určení jejich souřadnic) a na cíle větších rozměrů tříštivé hlavice kazetového typu. Je-li ke zničení (umlčení) objektu potřebné použít několik raket s konvenční náplní, je nutné provést současný úder.

Spotřeba raket s konvenční náplní bude určována podle různého charakteru objektů (cílů) a použitého druhu rakety. Např. u jednoho typu taktických raket může být jejich průměrná spotřeba s hlavici kazetového typu k umlčení nekryté rozmístěné živé síly, palebných prostředků a neobrněné techniky na ploše do 60 hektarů v rozmezí 8–12, u vysoce přesného typu 3–5 raket.

Výška otevření tříštivé hlavičky kazetového typu je určována jako součet nadmořské výšky cíle a výšky otevření hlavičky nad cílem — viz tabulky střelby

pro rakety daného typu; u tříštvotrhavých hlavic soustředěného účinku stanovíme pouze nadmořskou výšku cíle a hlavice je aktivována zamontovaným zapalovačem v potřebné výšce nad povrchem země.

Souřadnice záměrného bodu pro rakety s konvenční náplní určujeme v závislosti na druhu použitých hlavic a počtu raket, rozměrech cíle a znalosti rozmístění jeho jednotlivých prvků, buď na střed objektu nebo na středy jednotlivých úseků, na něž je cíl graficky rozdělen.

Bezpečnostní vzdálenost pro vlastní vojska od nejbližšího záměrného bodu je podle délky úderu 2—4 km. U výsoce přesných raket je stanovena bez ohledu na délku střelby na 1 km.

Při plnění tohoto úkolu můžeme vhodně využít i kanónové dělostřelectvo velké mohutnosti. Jeho dostřel s normálním granátem přes 35 km a s granát-raketou kolem 50 km pro to vytváří všechny předpoklady.

Při úderech (palbách) na pohyblivé objekty (cíle) raketami s konvenční náplní nebo kanónovým dělostřelectvem velké mohutnosti vedeme průzkum a stanovujeme výchozí souřadnice pohybujících se pochodových proudů obvykle pomocí letounu (vrtulníku) nebo radiolokátoru. Podle výsledků protnutí cíle v několika po sobě jdoucích záměrných bodech lze určit jeho rychlost a předpokládanou pochodovou osu. Pak můžeme stanovit souřadnice nadběhového (či střetného) záměrného bodu, v němž by měl cíl být v době úderu (palby), a také dobu palebné činnosti.

Palebná protipříprava je uskutečňována podle rozhodnutí velitele armády (frontu) obvykle na hlavní uskupení nepřítel, který se připravuje k útoku ve výchozích prostorech, zaujatých v přímém dotyku s obranou nebo v hloubce s cílem (při použití konvenčních prostředků) oslabit nebo oddálit jeho úder. Má-li palebná protipříprava splnit svůj úkol, musí být zahájena před palebnou přípravou nepřítel.

Palebná protipříprava obvykle zahrnuje současné nebo postupné ničení prostředků jaderného a chemického napadení, dělostřelectva, radioelektronického boje a průzkumu, letectva na letištích v dosahu RVD a vojsk prvního sledu. K účasti v protipřípravě je možné vyčlenit raketové vojsko operačně taktického i taktického určení s konvenčními bojovými náplněmi, organické a posilové dělostřelectvo divizí prvního sledu a armády (zpravidla ze zaujatých palebných postavení). K doplnění se mohou přibírat raketové a dělostřelecké svazky a útvary druhých sledů a záloh, popř. dělostřelectvo, rozmístěné na méně ohrožených směrech. Přibrané dělostřelectvo je účelně rozdělit dělostřeleckým skupinám a rozmístit většinou v prostoru palebných postavení těchto skupin (s cílem zkrátit přípravu k palbě a usnadnit velení), kde jsou pro ně připravována palebná postavení. Zvlášť pečlivě je potřeba rozpracovat způsob návratu tohoto dělostřelectva zpět ke svým svazkům (útvaram).

Před zahájením protipřípravy náčelník RVD armády upřesní objekty a dobu vedení raketových úderů a úkoly dělostřelectva, které se jí zúčastní.

Není-li předpoklad k přechodu na použití jaderných zbraní, mohou být u raketového vojska ponechány v pohotovosti s jadernými náplněmi jen hotovostní oddíly operačně taktických raket. Ostatní odpalovací zařízení je možné využít k vedení hromadného raketového úderu s konvenčními náplněmi, který v rámci palebné protipřípravy organizuje obvykle front (armáda).

V pásmu armády se protipříprava může zúčastnit přibližně 16 oz TR a 4 oz OTR — 20 oz, větší část dělostřelectva dvou divizí prvního sledu — 240 hlav-

ní, dělostřelectvo divize druhého sledu — 72 hlavní, armádní prostředky — 144 hlavní a posilová brigáda — 72 hlavní. Celkem — 528 hlavní, což při požadavku hustoty 30—40 hlavní na km fronty umožňuje vedení protipřípravy v pásmu armády v šířce přibližně 15 km.

K plnění tohoto úkolu lze vhodně využít i minomety velké mohutnosti, které při dostřelu 10 km s normální minou a 18 km s minoraketou dosahují velkého ničivého účinku zvláště v případě, kdy nebudou nepřátelské bojové sestavy dostatečně chráněny.

Palebné ničení nepřítele při přesunu a rozvinování uskutečňujeme zpravidla na vojska, která zahájila přesun z výchozího prostoru k útoku v hloubce až do jejich přechodu ke zteči. Jeho cílem bude zpomalit a dezorganizovat přesun a rozvinování nepřítele, narušit velení vojskům, ničit jeho první sled a snížit účinnost palebné přípravy.

Palebné ničení nepřítele za přesunu a rozvinování vojsk vykonává raketové vojsko a dělostřelectvo v součinnosti s letectvem, vedením raketových úderů konvenčními náplněmi a palebných přepadů na: hlavní uskupení přesunujících a rozvíjejících se vojsk (obvykle ARMS, DDS, PDS), zjištěné prostředky jaderného a chemického napadení, aktivně se projevující dělostřelecká baterie, místa velení a přistávací plochy bitevních vrtulníků nepřítele (zpravidla ADS a ARMS).

Ničení nepřítele za přesunu zahajuje dělostřelectvo na největší dálku střelby. Úkoly většinou plní z dočasných palebných postavení s využitím vrtulníků a radiolokátorů (k průzkumu a opravování palby). Na směru přesunu hlavních sil nepřítele je možné uskutečňovat minování na dálku.

Palebné ničení nepřítele za přesunu a rozvinování končí jeho přechodem ke zteči. Jednotky určené k obraně předsunutých postavení při odrážení možného průzkumu bojem a zteče čelních jednotek nepřítele podporuje palbou vyčleněné dělostřelectvo a část divizního dělostřelectva z dočasných palebných postavení. Dělostřelecké jednotky, které se zúčastní podpory boje jednotek na předsunutém postavení, musí postupně (podle plánu) měnit palebná postavení. Se zahájením palebné přípravy nepřítele je nutné zesílit palbu dělostřelectva na nepřátelské dělostřelecké a minometné baterie s cílem zmařit vedení jeho palebné přípravy.

Palebné ničení nepřítele při odrážení zteče je zahajováno s přechodem jeho vojsk ke zteči a vedeno do ukončení boje o první postavení.

K palebnému ničení nepřítele při odrážení zteče maximálně využijeme možností raketového vojska a vytvořených dělostřeleckých skupin, vedeme skupinové raketové údery konvenčními náplněmi a palby dělostřelectva velké mohutnosti na druhé sledy, zálohy a jiné důležité cíle, hromadné a soustředěné palby na nejdůležitější objekty hlavního uskupení prvního sledu nepřítele ve výchozím prostoru, jednoduché a dvojité pohyblivé přehradné palby ke zpomalení postupu tanků, jednoduché a hluboké nepohyblivé přehradné palby k odrážení zteče pěchoty a tanků na přední okraj. Důležité cíle, jako prostředky jaderného a chemického napadení, dělostřelecké baterie nepřítele, které uskutečňují palebnou podporu zteče nepřátelských jednotek, letectvo na letištích v dosahu RVD a další cíle jsou ničeny jednotlivými palbami.

Při odrážení zteče nepřítele musí být dělostřelectvo připraveno k použití nejúčinnějšího dělostřeleckého střeliva k ničení živé síly, včetně střeliva s vysokými účinky, tříštivotrhavého střeliva vyšší účinnosti a zápalného střeliva.

Palbu zvláště soustřeďujeme na ničení tanků a jiných obrněných cílů. Proto ji

protitankové řízené střely zahajují proti těmto cílům na maximální dálky a protitanková děla většinou na dálku přímého výstřelu (metnou dálku).

Při odražení zteče v noci dělostřelectvo též osvětluje terén a cíle, vytváří ohniska požárů v prostoru rozmístění nepřítele, ničí jeho osvětlovací prostředky a infraprístroje.

K boji o přední okraj hlavního pásma obrany (při průměrné šířce útočného pásma nepřítele asi 40 km) můžeme využít:

- operačně taktické rakety armády a taktické rakety divizí prvního sledu s konvenční náplní,
 - dělostřelectvo až tří divizí prvního sledu (bez dělostřelectva pluku druhého sledu) — 414 hlavních,
 - armádní prostředky — 144 hlavních,
 - dělostřelectvo až tří posilových svazků — 216 hlavních;
- celkem 744 hlavních, tedy 20 hlavních na jeden km fronty ze zakrytých palebných postavení.

Při vklínění se nepřítele do obrany vedeme **palebnou podporu vojsk v obraně** s cílem způsobit nepříteli maximální ztráty, a zabránit mu v průlomu hlavního pásma obrany. Proto raketové vojsko a dělostřelectvo současnými i postupnými údery raket s konvenční náplní a různými druhy paleb ničí útočící vojska, maří zasazení druhých sledů a záloh, umlčuje nově zjištěné prostředky jaderného a chemického napadení, dělostřelectvo, prostředky protivzdušné obrany, radioelektronického boje a místa velení, zabráňuje ztečím na jednotlivá obranná postavení, narušuje další postup tanků a pěchoty do hloubky a boků obrany a podporuje protizteče divizí. Vhodně využívá minování na dálku zvláště k přehrazení vzniklých mezer v sestavách. Útvary a jednotky protitankového dělostřelectva a protitankových řízených střel ničí přímou střelbou nepřátelské tanky a obrněná vozidla, která pronikla do obrany.

Náčelník RVD armády, v souladu s rozhodnutím velitele zničit nepřítele, který se vklíní do obrany, vydá nařízení k manévru dělostřelectva na ohrožené směry, upřesní nebo znovu organizuje systém palby na těchto směrech, vydá úkoly k podpoře těchto jednotek, které zůstaly v týlu útočícího nepřítele a bojují o udržení zaujatých postavení nebo vedou údery do boku a týlu nepřítele.

Po přijetí rozhodnutí velitele armády k protiúderu vydá náčelník RVD podřízeným velitelům (náčelníkům) úkoly raketového vojska a dělostřelectva, pořadí jejich plnění a spotřebu raket a střeliva.

Palebné ničení nepřítele v průběhu protiúderu většinou uskutečňujeme ve čtyřech obdobích: palebné přikrytí přibližování a rozvinování vojsk, palebná příprava, podpora a palebný doprovod protiúderu v hloubce. K palebnému ničení nepřítele při protiúderu je možné využít:

- operačně taktické rakety frontu a armády, taktické rakety, divizí, které vedou protiúder nebo se k němu připravují,
 - dělostřelectvo divize, která vede protiúder (bez dělostřelectva pluku druhého sledu) — 138 hlavních,
 - většinu dělostřelectva dvou divizí prvního sledu, které se připojují k protiúderu — 240 hlavních,
 - armádní prostředky — 144 hlavních,
 - posilové dělostřelecké svazky — 216 hlavních,
- celkem 738 hlavních, tedy 50 hlavních na jeden km fronty ze zakrytých postavení.

vení, což by mělo spolu s údery raket, letectva a přímou střelbou protitankových prostředků a vrtulníků vytvořit předpoklady k úspěšnému provedení protiúderu.

Jak potvrzují zkušenosti ze cvičení, je vhodné palebné přikrytí přibližování a rozvinování uskutečňovat palbami ADS (ARMS), palebnou přípravu vést 30 až 40 minut (2–3 palebné přepady), palebnou podporu zaměřit na postupné soustřeďování palby a palebný doprovod na palby všeho druhu v souladu s potřebami vševojskových útvarů a jednotek.

Při protiúderech vedených v noci připravujeme palbu dělostřelectva včetně osvětlení nepřítele a vytvoření světelných orientačních bodů (směrů). Zvláštní pozornost je třeba věnovat přípravě vedení manévru dělostřeleckých skupin a jednotek.

Náčelník RVD divize druhého sledu, která povede protiúder, musí vždy znát situaci na pravděpodobných směrech činnosti a sledovat její změny. Po obdržení úkolu k protiúderu je povinen, v souladu s rozhodnutím velitele divize, upřesnit veliteli útvaru vojskových raket, velitelům dělostřeleckých skupin a náčelníkům dělostřelectva pluků směr činnosti nepřítele a jím dosažené čáry, úkoly, směr protiúderu a čáru rozvinutí, úkoly útvaru vojskových raket a dělostřeleckých skupin k palebnému přikrytí přibližování a rozvinování útvarů divize, k palebné přípravě, podpoře a doprovodu protiúderu, spotřebu raket i střeliva a dobu pohotovosti. Úkoly útvaru vojskových raket a dělostřelectva, způsob přesunu a zaujetí prostorů bojového rozmístění a palebných postavení, způsob součinnosti dělostřelectva s ostatními druhy vojsk zpravidla upřesňujeme současně s organizací přesunu a doplňujeme v průběhu rozvinování.

Při přikrytí státní hranice bude mít zřejmě organizace komplexního palebného ničení poněkud jiný charakter a ovlivní i obsah základních úkolů. V tomto případě může být následující rozdělení úkolů:

- palebná protipřiprava,
- palebné ničení nepřítele při vedení boje v pásmu přikrytí,
- palebné ničení hlavních sil nepřítele za přesunu a rozvinování,
- palebné ničení nepřítele při odrážení zteče (boj o hlavní pásmo obrany),
- palebná podpora vojsk v hloubce obrany,
- palebné ničení nepřítele při protiúderu.

Jak vyplývá z tohoto dělení úkolů, bude pořadí jejich plnění u prvních tří záviset na situaci a podmínkách zahájení agrese. K rozhodujícím momentům bude patřit stav vlastních vojsk v době zahájení agrese, stupeň zaujetí operační sestavy apod. Z toho pak např. vyplyne, zda budeme schopni uskutečnit protipřipravu a plnit další palebné úkoly a za jakých podmínek.

Obsah a pořadí prací náčelníka a štábu RVD při plánování, organizování a přípravě bojové činnosti RVD v komplexním palebném ničení závisí na podmínkách přechodu armády do obrany a na době, která je k dispozici. Přípravu bojové činnosti zahajuje štáb ihned po obdržení úkolu k přechodu do obrany.

Náčelník a štáb RVD armády, na základě výsledků ujasnění úkolů a zhodnocení situace, připravují kalkulace a propočty nutné k návrhu pro přijetí rozhodnutí velitele armády na bojové použití RVD v komplexním palebném ničení.

Návrh náčelníka RVD armády by měl obsahovat:

- objekty, které je možné ničit v rámci komplexního palebného ničení raketovým vojskem konvenčními náplněmi, druh a počet těchto náplní na každý objekt (cíl), druh výbuchu, dobu vedení úderu, vykonavatele a očekávaný stupeň zničení,

— hlavní a záložní prostory bojového rozmístění, dobu jejich zaujetí, způsob manévru do přechodu nepřítele k útoku a v průběhu obranné operace, hoto-
vostní jednotky, připravené k použití jaderných náloží, jejich úkoly, činnost
raketového vojska při přechodu k použití jaderných zbraní,

— rozdělení dělostřelectva k posílení divizí prvního sledu (včetně dělostře-
lectva velké mohutnosti), složení armádních dělostřeleckých skupin a proti-
tankové zálohy, jejich velitele, způsob nového podřízení v komplexním palebném
ničení nepřítele, hlavní a záložní prostory palebných postavení, prostory
soustředění a čáry rozvinutí protitankové zálohy, způsob manévru dělostřelectva
do přechodu nepřítele do útoku a v průběhu obranné operace, dobu pohoto-
vosti dělostřelectva,

— spotřebu raket a střeliva, dobu a místo setkání s dopravními prostředky,
které přisunují rakety a konvenční hlavice.

Náčelník RVD si v průběhu činnosti v terénu, která je při dostačujících ča-
sových možnostech nezbytná, ujasní (upřesní):

— pravděpodobné směry útoku nepřítele, především jeho tanků, možné čáry
rozvinutí,

— průběh předního okraje obrany, rozhraní a úkoly divizí, průběh ostatních
postavení (včetně předsunutého) a zabezpečovacího pásma (jestliže se vy-
tváří),

— prostory soustředění hlavního úsilí obrany, na jejichž udržení závisí odol-
nost obrany,

— možné směry protiúderů druhého sledu, čáry rozvinutí na každém směru
a osy přesunu k nim,

— úkoly raketového vojska a dělostřelectva v komplexním palebném ničení
nepřítele v rámci protipřípravy, na přístupech k obraně, před jejím předním
okrajem, v hloubce a k zabezpečení boků, čáry rozvinutí protitankové zálohy
armády,

— místa velení, prostory bojového rozmístění raketového vojska, palebná
postavení dělostřeleckých skupin, osy přesunu, charakter, pořadí a dobu je-
jích ženijního budování.

Rozhodnutí vševojskového velitele a vlastní plánování by mělo zabezpečovat
úspěšné splnění úkolů s použitím jaderné i konvenční munice.

K dosažení tohoto cíle je, podle mého názoru, nutné jednotně plánovat jader-
né a palebné ničení nepřítele, vhodně uspořádat bojovou sestavu RVD, spo-
lečně organizovat součinnost a zabezpečit bojovou činnost i velení.

Postup při jednotném plánování jaderného a palebného ničení může být ta-
kový, že nejdříve stanovíme způsob ničení objektů (cílů) jadernými zbraněmi,
potom umlčování (ničení) objektů (cílů) palbou dělostřelectva a raketového
vojska s konvenční municí. Přitom palbu dělostřelectva je vhodné plánovat
tak, aby s přechodem na použití jaderných zbraní nebylo nutné podstatně mě-
nit zpracované plány. Proto je potřebné předem ve variantách plánovat pro
dělostřelectvo i umlčení těch nepřátelských objektů (cílů), na které jsou při-
pravovány jaderné údery a jež se nacházejí v dostřelu dělostřelectva.

Systém palby dělostřelectva v obraně by měl zahrnovat: připravené prostory
hromadné a úseky soustředěné palby, čáry přehradné palby, kterou vede dělo-
střelectvo ze zakrytých palebných postavení na přístupech k obraně, před
předním okrajem, na bocích i v hloubce obrany, prostory (pásma) palby proti-
tankových prostředků před předním okrajem, na bocích a v hloubce obrany,

v mezerách mezi svazky a útvary, připravený manévr palbou s cílem jejího hromadění v krátké době na libovolném ohroženém směru nebo úseku.

Palbu dělostřelectva v obraně plánujeme podle úkolů komplexního palebného ničení s předvídáním pravděpodobné činnosti nepřítele. Prostory hromadné a úseky soustředěné palby dělostřelectva obvykle určujeme v místech možného rozmístění prostředků jaderného a chemického napadení nepřítele, prvků průzkumných a palebných systémů, dělostřelectva nepřítele, na pravděpodobné osy přesunu hlavního uskupení (především tankových útvarů), křížovatky cest, mosty, přepravy, soutěsky a také na čáry pravděpodobného rozvinutí do předbojových a bojových sestav. Pohyblivé přehradné palby plánujeme na předpokládaných směrech zteče nepřátelských tanků před předsunutým postavením, předním okrajem a na tankových směrech k hloubce obrany. Nepohyblivé přehradné palby připravujeme před předsunuté postavení, přední okraj obrany a k zabránění pronikání nepřítele, který se vklíní do obrany, před připravená postavení v hloubce a čáry rozvinutí protitankové zálohy, před palebné čáry tankových a motostřeleckých jednotek a do mezer mezi nimi. S cílem klamání nepřítele o skutečném palebném systému a rozmístění dělostřelectva je vhodné organizovat použití kočujících baterií a děl.

Palba protitankových prostředků musí zabezpečit ničení tanků nepřítele před předním okrajem a v hloubce celého pásma obrany na všech tankových směrech i postřelování protitankových zátarasů a přírodních protitankových překážek. K ničení nepřátelských tanků a bojových vozidel pěchoty, jež pronikly do hloubky obrany, zřizujeme protitankové léčky z dělostřeleckých protitankových jednotek, které zpravidla umísťujeme na bocích útvarů a v mezerách mezi nimi. Všechny protitankové prostředky je třeba připravit k rozsáhlému manévru, k vedení palby v noci a v různých podmínkách omezené viditelnosti.

Náčelník a štáb RVD armády plánují většinu palby na směry očekávaného hlavního úderu nepřítele. Na ostatní směry připravují palbu štáby RVD divizí. Štáb RVD armády organizuje manévr raketového vojska a dělostřeleckých skupin (záloh), které jsou podřízené armádě. Centralizovaně plánujeme a organizujeme činnost RVD tehdy, když je v pásmu armády uskutečňována protipřiprava.

K plnění úkolů RVD v komplexním palebném ničení vytváříme příslušná uskupení dělostřelectva. Z organického a přiděleného dělostřelectva vytvoříme ARMS, PTZ A a obvykle ADS. U divizí prvního sledu tvoříme divizní dělostřelecké skupiny a u pluků prvního sledu, které jsou v obraně na směru hlavního úsilí divize, plukovní dělostřelecké skupiny. Dělostřelecké skupiny tvoří zpravidla dva a více dělostřeleckých oddílů v závislosti na počtu posilového dělostřelectva.

Dělostřelecké oddíly velké mohutnosti (kanónové či minometné) je výhodné v obraně, vzhledem k šířce pásma armády, přidělovat divizím prvního sledu, které působí na hlavním úsilí obrany armády. Zde mohou pak zůstat pod přímým velením velitele divize, nebo být začleněny do divizní dělostřelecké skupiny (v závislosti na vzniklé situaci).

Jednotkám, které brání zabezpečovací pásmo, můžeme přidělit především samohybné dělostřelectvo. Činnost jednotek v tomto pásmu a na předsunutém postavení podporují palbou divizní (plukovní) dělostřelecké skupiny. Protitankové útvary a jednotky většinou plní úkoly v sestavě protitankových záloh. Část těchto jednotek může být přidělena divizím (plukům) prvního sledu.

Prostory bojového rozmístění raketového vojska zpravidla určujeme mimo předpokládaný směr hlavního úderu nepřítele. Kromě hlavního obvykle připravujeme i několik záložních prostorů bojového rozmístění, členěných do hloubky, a je-li to nezbytné, určujeme i dočasné prostory.

Prostory palebných postavení pro dělostřelectvo (mimo dělostřelectva velké mohutnosti) určujeme především na tankových směrech, palebná postavení oddílů jsou členěna do hloubky. Pro manévr jednotek připravujeme v hloubce záložní palebná postavení a osy přesunu k nim. Ke zničení nepřítele na vzdálených přístupech k obraně, k podpoře jednotek, které brání zabezpečovací pásmo a předsunutá postavení, je možné určit dočasná palebná postavení, rozmístěná blíže k přednímu okraji obrany nebo před ní.

Jak prokázala různá cvičení, plánování a organizace účasti RVD v komplexním palebném ničení nepřítele v obraně je složitou záležitostí. Tato skutečnost vyplývá z toho, že iniciativu v dané situaci má nepřítel a úspěšné řízení RVD vyžaduje předvídání, které vychází ze znalostí zásad vedení bojové činnosti pravděpodobného nepřítele a ze schopnosti maximálně efektivně využít předností a možností vlastních bojových prostředků RVD.